

Revista de Palafrugell

25 anys fent època

EL MITJÀ PALAFRUGELLÈNC ÉS ACTUALMENT UNA DE LES POQUES PUBLICACIONS LOCALS EN PAPER QUE EXISTEIXEN A LES COMARQUES GIRONINES

Acte de presentació del primer número de la nova Revista de Palafrugell. A la taula, veiem alguns dels protagonistes d'aquella fita que enguany commemorarem. D'esquerra a dreta: Santi Massaguer (redactor i futur director), Jordi Cama (gerent), Anna Castelló (regidora de Cultura), Frederic Suñer (alcalde), Jordi Pujol i Cofan (primer director) i Montserrat Llovera (redactora i futura directora). Foto Paco Dalmau

JOSEP SALVATELLA
RdP

Enguany es compleixen 25 anys de l'inici de la segona i actual època de la Revista de Palafrugell, el mitjà de comunicació escrita més antic de la Vila. 14 anys abans, el 1978, havia deixat de publicar-se la seva antecessora homònima, que havia arrencat l'any 1962. La premsa de la Revistilla, com popularment —i amb simpàtica sornegueria— era coneguda no va ser casual. Va ser, en primer lloc i sobretot, el resultat d'una inquietud d'un sector significatiu de la població, que enyorava disposar d'una tribuna d'informació i comunicació periòdica sobre la Vila i la seva gent, funció que la

vat als àmbits científics i acadèmics, i les xarxes socials ni existien. Els mitjans en paper, recolzats en una tecnologia d'edició i impressió cada cop més sofisticada, feien el seu agost, en una societat àvida d'informació i de coneixement, sense pensar que la tardor era a tocar.

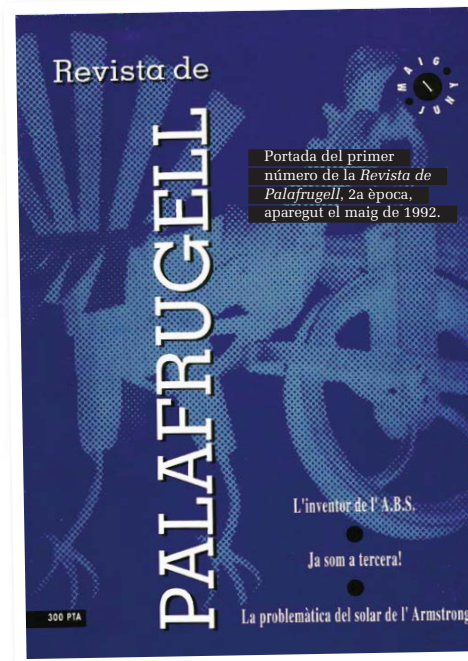
En l'àmbit local, Palafrugell vivia també un moment efervescent cultural i socialment. Eren els anys en què, a tall d'exemple, les Festes de Primavera brillaven amb llum pròpia i no necessitaven respiració assistida per sobreviure. Hi havia il·lusió, hi havia ganes i hi havia

premsa comarcal, per raons òbvies, no podia cobrir. Tampoc la *Crònica d'un Any*, sorgida l'any 1983, per iniciativa del nucli de periodistes i reporters palafrugellencs del *Punt Diari*, acabava d'omplir el buit deixat per l'extinta revista de l'Escola d'Arts i Oficis.

1992, ANY OLÍMPIC

Acabàvem d'entrar a la dècada dels noranta i el país, i Palafrugell, respiraven modernitat, prosperitat i una, si més no, aparent plenitud democràtica. Eren els anys de la bonança econòmica que seguí a l'entrada a Comunitat Europea i en què Barcelona i Catalunya es preparaven per acollir la gran cita olímpica. Eren allora uns anys en què *internet* era amb prou feines un concepte reser-

gent disposada, ja fos per fer carrosses, pastorets, arrossades a Sant Sebastià, etc. En aquest context, sens dubte favorable, l'existència d'un mitjà de comunicació local en una població que ja superava de llarg els 17.000 habitants semblava més que justificada i, si bé no va ser cosa de bufar i fer ampolles —com ho testimonien els anys que van transcórrer entre la primera i la segona època del mitjà i alguns intents no reeixits que hi haguérem entremig—, la inquietud hi era i, finalment, va acabar cristal·litzant en l'assemblea convocada des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, a la qual van assistir unes 200 persones i de la qual en va emergir el nucli fundacional que donaria origen a la nova revista local.

Portada del primer número de la Revista de Palafrugell, 2a època, aparegut el maig de 1992.

que hi han col·laborat en un moment o altre, més o menys temps. Han estat desenes i desenes de persones, entre directors, redactors, col·laboradors, dibuixants, fotògrafs, dissenyadors, etc., inventant aquest que, en justícia, hem de fer extensiu als anunciants i, naturalment, a la gran família de subscriptors i lectors habituals que han fet que la Revista fos, malgrat les seves limitacions intrínseques, el que sempre ha volgut ser: una revista del poble, pel poble i per al poble.

CONTINUÏTAT O RENOVACIÓ

Assolida aquesta fita simbòlica del quart de segle, és inevitable preguntar-se "i ara

què?". Continuïtat o renovació?

Durant aquests 25 anys la Revista ha evolucionat i ha anat adaptant-se amb més o menys facilitat i encert als canvis que ha fet la societat. Aquesta evolució ha tingut diferents vessants, a través del Patronat de l'Escola d'Arts i Oficis, tindria entitat pròpia i funcionaria com una associació cultural més. Així es va crear l'Associació Cultural El Pou d'en Bonet —fent homenatge al pou comunal d'aquest nom—. L'associació tindria com a objectiu primordial l'edició de la Revista.

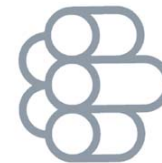
25 ANYS AL SERVEI DEL POBLE

Aquests 25 anys han donat per a molt i molts han estat els vilatans

aquest i altres canvis formals poden no ser suficients per garantir la seva supervivència, quan els canvis que experimenta la societat i, amb ella, el món de la comunicació, són d'una gran radicalitat.

L'eclosió de les xarxes socials i dels mitjans de comunicació digitals ha transformat completament el panorama. Si la premsa digital va començar fa aproximadament una dècada com un suport o complement dels mitjans escrits, actualment, la família de subscriptors i lectors apunta cap a la desaparició del paper. Ho testimonien no només les estadístiques del sector, sinó, a nivell local, el lent però incessant degoteig de tancament o reconversió en els darrers anys de punts de venda de diaris. Un altra dada simptomàtica són les estadístiques d'edat d'un i altre canal: el paper és el mitjà de lectura preferit de les franges d'edat de 40 anys en amunt, mentre que els joves es decanten pel digital. El punt de vista dels experts apunta en aquest sentit. Martin Baron, director del *The Washington Post* i una de les veus més respectades del sector, sosté —i no és l'únic— que la premsa en paper té els dies comptats i no sobreviurà a la revolució digital.

La Revista de Palafrugell no pot ser aliena a aquesta realitat, ans al contrari, té davant seu el repte —i l'oportunitat— d'adaptar-s'hi, i fer-ho no només per sobreviure, sinó —i això és el veritablement important— per mantenir la seva utilitat al servei de Palafrugell, la seva raó de ser. Ara que es compleix el quart de segle de la fita que va suposar recuperar la Revista, potser és el moment de mirar enrere, i fer-ho no pas amb nostàlgia enscruada, sinó per recuperar l'esperit d'aquell impuls cívica la inèrcia del qual s'ha mantingut, mes rere mes, any rere any, fins avui. ●

- Tubs PVC, PE, PE-R
- Reg per aspersió
- Tubs de coure

plàstics gasull, s.l.

c/ Trefi, 24-26
17200 Palafrugell · Girona

Tel. 972 61 06 41
Fax. 972 30 34 25